

Superepi. ad Timothee. II. CXXI

Aug. vi. aliter dicitur cogitationis in tumescit
De his in euangelio dicit dñs. **De vo**
bis diuitibus q̄ habet̄ cōsolationez
vestrā. Quia em̄ q̄ sunt eterna gau-
dia nesciūt/ex p̄sēt̄ vite abūdātia cō-
solant̄. Offerendus est ergo a p̄dica-
toribus timor diuitibus sup̄bis quos
cōsolatio glorie tēporalis extollit: vt
cōgnoscant quia diuitias quas con-
spiciūt tenere nequaq̄ possunt.

De Vitanda verboruz nouitate.
Moralium Libro. xvij. Cap. xij.

Tim. i. **O** Timothee deposituz custodi
Quicunq̄ ad vere p̄dicatiōis
r̄ba se p̄parat necesse est vt causarū
origines a sacris paginis sumat/vt
om̄e qd̄ loquit̄ ad auctoritatis diui-
ne fundamentum reuocet atq̄ in eo
sue locutionis edificū firmet. **Se-**
pe em̄ heretici dū sua p̄uersa studēt
astruere/p̄ferūt ea q̄ p̄fecto in sacro-
rū librorū paginis nō tenent. **Uñ** et
discipulū suū p̄dicator ammonet di-
cēs. **Timothee** depositū custodi/
deuitas p̄phanas vocuz nouitates.
Dū em̄ laudari heretici tanq̄ de ex-
cellēt̄ ingenio cupiūt q̄si noua q̄daz
p̄ferūt/q̄ in patrū ariquoꝝ libris ve-
teribus nō tenent. **Sicq̄** fit vt dū vt
deri sapientes desiderant: miseris au-
ditoribz suis stultitie semina spargāt.

De Studio legendi. In pastora-
li capitulo. xxij. Capitulū. xij.

Aug. iij. **O** Tim venio attende lectioni.
Om̄nis platus r̄ rector quoti-
die sacri eloquiū studiose debz preces-
sua meditari: vt in eo vim sollicitudi-
nis r̄ erga celestē vitā p̄uide circum-
spectiōis: quā humane p̄uersationis
vsus indefinēter destruit/ diuine ad-
monitiōis verba restaurēt/ r̄ q̄ ad ve-
tustatē vite p̄ societate. seculariū du-

ctur/ ad amorem semp̄ spiritalis pa-
tric cōpunctionis aspiratione renou-
uet. **Valde** nanq̄ cor inter humana
defluit. **Cunq̄** indubitāter cōstet q̄
exterius occupationū tumultibz im-
pullū a semetip̄o corruat/ incessabili-
ter studere debet vt per eruditionis
studiū resurgat. **Hinc** est em̄ q̄ plas-
tum gregi discipulū paulus admo-
net dicens. **Dū** venio attende lectio-
ni. **Hinc** David ait. **Quomodo** di-
lexi legem tuam dñe: tota die medi-
tatio mea est.

ps. cxvij

Explicunt exceptiones de epla
ad Timotheum prima.

Incipiunt exce-
ptiones de epla ad Timotheū sc̄da.

Quomodo contemplatio possi-
baberit. **Moralium lib. v. Cap. j.**

Sacti vi-

ri ab hui⁹ mūd̄
in q̄ta cōcupiscē-
tia se penit⁹ sub-
trahunt: ac terre-
narū actionū strepitū deserūt/ r̄ p̄ q̄
studium ab exterioribz opibz cessā-
tes interna penetrare satagūt. **Neq̄**
em̄ ad interna cōtēplāda p̄ducunt̄:
nisi ab his q̄ exteri⁹ implicāt studio
se subtrahant. **Hinc** est em̄ q̄ per se
metip̄am vitas dicit. **Nemo** p̄t duo
bus dominis seruire. **Hinc** paulus
ait. **Nemo** militās deo implicat se ne
gotijs secularibz/ vt ei placeat cui se
probauit. **Hinc** p̄ p̄phetā dñs admo-
net dicens. **Uacate** r̄ videte qm̄ ego
sum de⁹. **Nequaq̄** em̄ interna noti-
tia conspiciť/ nisi ab externa implicat

Mat. vj

ij. lvi. ij.

ps. xlvj

Gregoriane exceptiones

tionem cesset. et mens nra' nullo modo ad
vium intume cōtēplationis rapit nisi
studiose p̄us a terrenorū desideriorū
tumultu sopiatur.

¶ Quomodo doctores p̄dicare de-
beāt. In pastoralī cap. xv. Cap. ij.

Prouidendū est intētionē solli-
cita rectorū vt ab eis nō soluz
praua nullo modo: s; ne recta quidē ni-
mie et inordinate p̄ferant: q̄a sepe di-
ctorū virtus p̄dit cū apud audiētūz
corda incaute loq̄citatē importuni-
tate leuigat. **Enī** Paul⁹ cū discipulū
lū d̄ instātia p̄dicationis admoneret
dicebat. Testificor coram deo et xp̄o

Iesu q̄ iudicaturus est viuos et mor-
tuos: et aduentū eius et regnū ipsi⁹ p̄-
dica verbū instā oportune importu-
ne argue. **Dicitur** importune p̄mi-
sit oportune q̄a se; apud auditoris
mentē ip̄a sua vilitate se destruit si
h̄se ip̄ortunitas oportunitatē nescit.

¶ De Mansuetis et iracūdis p̄elatis.
In pastoralī capitulo. xl. Et in bo-
melia. xj. sup. Ezechielē. Cap. iij.

Mansueti p̄lati debent studere
vt etiā emulationē iustitię ha-
beāt iracūdi v̄o vt emulationi quaz
se habere estimāt māsuētudinē sub-
iungant. **Idcirco** nāq; sp̄s sanctus
in colūba nobis et igne mōstrat⁹ est:
q̄a videlicet oēs q̄s implet et colūbe
simplicitate māsuētos: et igne zeli ar-
dētēs exhibz. **Nequaquā** ḡ sp̄s sancto
plenus est q̄ aut in tranquillitate mā-
suētudinis seruoze emulationis des-
serit aut rursus in emulationis ar-
dore stutē mansuetudinis amittit.

Qd̄ fortasse melius ostendū⁹ si in
mediū pauli magisteriū p̄feram⁹. q̄
duob; discipulis et nō diuersa carita-
te p̄ditis diuersa tñ aduitoria p̄dici-

tionis impendit. **Timor** beū entis
admonēs ait. **Argue** obscra/incre-
pa: in omī patiētia et doctrina. **Titū**
q̄q; admonet dicens. **Dec** loquere et
exhortare et argue cū omni imperlo.
Quid est q̄ doctrinā suā arte tanta
dispēsat: vt exhibenda hac alteri im-
perii et alteri patientiāz p̄ponat nisi
q̄ māsuētioris sp̄s titū et seruentio-
ris vidit esse **Timor** beūz. **Illū** itaq;
p̄ emulationis studiūz inflāmat: hūc
p̄ lenitatē patiētie tēperat. **Illi** qd̄ d̄
est iungit: huic qd̄ sup̄est subtrahit.
Illū stimulo impellere nitit: hūc fre-
no moderat. **Qui** p̄pe p̄ auctōrita-
tē imperij iniungēda erat seueritas
vbi. is autē q̄ p̄ sp̄m seruebat p̄ pati-
tiā tēperandus fuerat: ne si plus ius-
to serueceret/nō ad salutē vulnera
subiectoz reduceret sed sana vultes
raret. **Nā** sepe verba que hunc ad sa-
lutē reuocāt/aliū vulnerant.

¶ De fiducia eterne retributionis
Moralium lib. x. et xxxj. Cap. iij.

Sancti viri q̄a fideliter domini
p̄ceptis inseruiūt aduentū illi⁹
spe certa p̄stolant/et extremum venire
iudiciū ostendi celestē patriā p̄soluit
p̄mia iustis appetūt. **Sciendū** enim
est q̄ bonoz mēs quo duriora p̄ ve-
ritate tolerat: eo eternitatē p̄mia cer-
ti⁹ sperat et rāto spes in deū solidior
surgit q̄to p̄ illo q̄sq; grauiora p̄su-
lerit. **Labores** q̄ppe suos sancti cōsi-
derātes mercedē retributionis q̄rūt
et cause sue meriti⁹z scientes p̄sentia⁹
iudicis expetūt: cūq; vt veniat in flā-
ma ignis dans vindictā imp̄is et cō-
tēplationis sue speciē in retributione
ne deferēs p̄is ardore sūmo cōcupis-
cūt. **Labores** ergo suos inuicē p̄di-
cator egregius dicit. **Ego** cū iaz

Super epi. ad Hebre. CXXII.

¶ delibor / temp⁹ resolutionis mee in
 stat. Bonū certamē certavi / cursum
 cōsumavi / fidem servavi: de reliquo
 reposita est mihi corona iustitie quā
 reddet mihi dñs in illa die iustus iu
 dex. **¶** Quē em̄ cōtra mala trāseuntia si
 ne defectu certauerat / de māsuriis ni
 mix gaudijs sine dubietate p̄sume
 bar. **¶** Ubi z ap̄te subiūgit. Nō solum
 aut̄ mihi s; z his q̄ diligūt aduentuz
 eius. **¶** Ac si dicat. S; z omnib; q̄ sibi
 de bona opatione sūt cōscj. **¶** Aduen
 tū em̄ iudicis non diligunt / nisi q̄ in
 causa sua habere se iustitie meritum
 sciūt. Nequaquē q̄ppe gaudiū vel co
 rona retributiōis de eternitate reci
 pit / q̄ nō hic p̄us pia tribulatione z
 labore conquirūt. **¶** Dinc paulus ait.

¶ Si cōmouemur / si susti
 nem⁹ z cōregnabim⁹. **¶** Dinc factoz
 gliam angel⁹ Joāni indicās ait. **¶** Hi
 sūt q̄ venerūt de tribulatiōe magna

¶ Dinc Paul⁹ discipulos ammonet
 dicens. Per mltas tribulatiōes opoz
 tet nos introire in regnuz dei. **¶** Dinc
 iuez ait. Non coronabit⁹ / nisi q̄ legitu
 m⁹ In bomela sup. (me certauerit.
 Si quis venit ad me.

¶ Ad coronā em̄ z ad magna p̄mia
 p̄ueniri non potest / nisi per magnos
 labores. **¶** Quēcunq; ergo celestium
 delectat magnitudo p̄miorū non
 deterreat certamē laborum.

¶ Explicunt exceptiones de epla
 ad Timotheum scda.

Incipiunt exce-

ptiones ex opusculis beati Gregorij
 pape. De epistola beati Pauli apo
 stoli ad Thimotheos.

¶ Quibus ex causis deus hominē
 perditum potius q̄ angelum apos
 statam reparare disposuit.

¶ Moralium libro quarto. Ca. j.

Incipio

tens deus sicut ex
 nullo bona facere
 potuit / ita cum vo
 luit p̄ incarnatio
 nis sue mysterium etiam p̄dita bona
 reparauit. **¶** Quas autē ad intelligen
 dum se creaturas fecerat / angelicas
 videlicet z humanam. **¶** Utrāq; hō su
 perbia perculit / z ab ingenite statu
 rectitudinis detecit. **¶** Sed vna teg
 mē carnis habuit / alia vero nihil ins
 firmū d̄ carne gestauit. **¶** Angelus nāq;
 q̄ spūs est solūmō / hō vō spūs est et
 caro. **¶** Misert⁹ ē creator vt redime
 ret illā ad se debuit reducere / quā in
 p̄petratiōe culpe ex infirmitate p̄stat
 aliquid habuisse. **¶** Ex eo alti⁹ debuit
 apostatam angeluz repellere / quo cū
 a p̄sistendi fortitudine corruit: nihil
 infirmū ex carne gestauit. **¶** Dinc em̄
 scriptū est. Nulq; angelos apprehē
 dit: sed semen Abrahe apprehendit.

¶ Idcirco namq; redēptoz noster non
 angelus: sed homo fact⁹ est: quoniā
 hoc p̄culdubio fieri debuit q̄ redē
 mit / vt z p̄ditū angelū nō apphēdē
 do desereret / z hoiez in semetip̄o ap
 p̄hēdēdo repararet. **¶** Est adhuc aliū
 q̄ z p̄ditus hō reparari debuit / z super
 biēs spūs reparari non possit / q̄a nī
 mix āgel⁹ sua malicia cecidit / hoiez
 hō aliena p̄strauit. **¶** Hūanuz ē gen⁹
 ad penitentiā redēptoris aduentu re
 ducit: apostata vero angelus ad res

De b. q.